

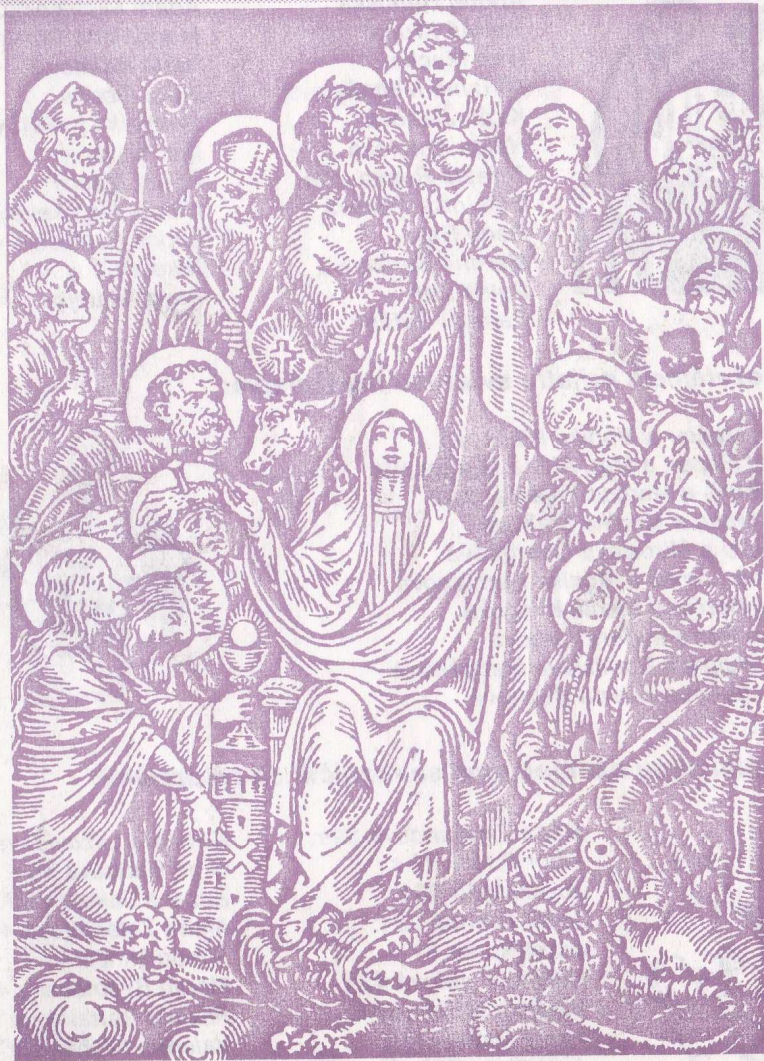
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IV

Číslo 11

NOVEMBER 1996

Všetci svätí boží, orodujte za nás
v živote i v hodine poslednej

Farská kronika

od 10. 9. do 9. 10. 1996

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Kristína Hanusová
Andrej Hanuska
Tomáš Krupa
Ivan Macko
Miriama Majtenyiová
Karin Žiaková
Helga Antolová
Terézia Ruttkayová
Dominika Pösová
René Rigo
Martina Sáričková
Patrik Záň
Samuel Šafárik

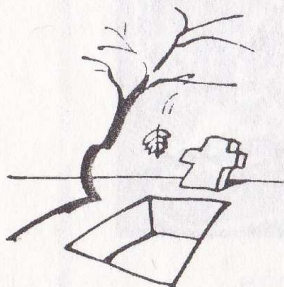
Tomáš Uhrecký
Adam Michalovič
Magdaléna Benčatová
Irena Balátová
Juraj Oboňa
Dominika Králiková
Igor Kevický
Adam Mečiar
Nikola Martišeková
Luboš Schlosárík
Nikola Sányová
Pavol Matejka

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Martin Mečiar a Monika Plačková
Marcel Filípek a Mgr. Alena Martincová
Ján Remiš a Martina Fejerčáková
Jozef Mello a Monika Blahová
Igor Gaži a Miroslava Csergeová
Vladimír Lameš a Monika Kertészová
Dušan Barčín a Nikola Klinková
Roman Petro a Viera Štrbová
Pavol Huljak a Stanislava Matiašková
Mário Jurenka a Jana Bahnová

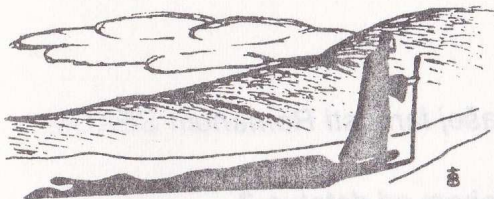
S kresťanskou nádejou sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mária Žigmundová 59 r.
Tibor Púček 73 r.
Jozef Mello 85 r.
Jozef Hrehuš 25 r.
Jozef Borko 61 r.
Helena Pytelová 43 r.
Vladimír Vážan 69 r.
Pavel Michal 77 r.
Anastázia Klimplová 85 r.
Július Mikuš 68 r.

Gabriela Ležovičová 34 r.
Ol'ga Bartková 36 r.
Zuzana Jakubová 72 r.
Alena Zelenáková 42 r.
Šimon Minčík 81 r.
Martin Bystriansky 45 r.
Pavína Bartakyová 83 r.
Valentín Michalík 66 r.
Anna Begeniová 77 r.
Paulína Mellová 85 r.

Odpočinutie večné daj im, Pane

"Vek nášho žitia je sedemdesiat rokov a ak sme pri sile, osemdesiat. No zväčša sú len trápením a trýznou, ubiehajú rýchlo a my odlietame ..."

Takáto bola životná skúsenosť a výsledok pozorovania života žalmistu. Čo cítime my v tento **"dušičkový čas"** ? Len vôňu parafínu, kvetov, vencov ... ? Alebo je to len spomienka na zosnulých, zväčša sentimentálna, či znovuotvorenie rany srdca, ktorú nám nebodaj spôsobili tí, ktorí sú už **"pod zemou"** a my sme možno neboli schopní, nechceli sme, alebo nestihli usporiadať vzťahy a veci tak, aby to bolo milé Bohu? Je to niečo iné?

Raz aj ja poviem **"do videnia"** tomuto svetu, **"do videnia"** priatelí, príbuzní ... Zostanem sám, hoci možno mnohí budú blízko mojho tela, ale môj duch a duša, moje **"ja"** bude samé. **LEN JA A BOH**. Bárs by toto stretnutie bolo pre nás radostné.

Čo preto na zemi urobiť ? Odpoveď podáva sám Boh v Písme: Na smrť sa treba pripravovať celý život. Treba si vopred **"vyrovnať účty"** s Bohom.

Treba sa zmieriť s blíznymi.

Smrť treba prijať ako vôľu milujúceho Boha, dar, či vyslobodenie. Pri smrti treba viac myslieť na iných ako na seba - za predpokladu, že sme splnili predchádzajúce pripomienky. Oni tu totiž ostávajú.

Nezabúdať však na modlitbu. Najlepšie osobnú, no možno podobnú tejto:

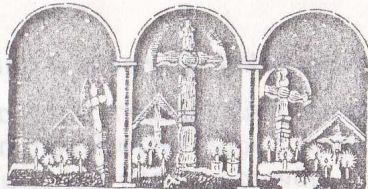
Ježišu, povedz Otcovi vo chvíli mojej smrti:

"Otče, odpusť mu." Povedz svojej Matke: **"Hľa, tvoj syn."**

Povedz mojej duši: "Dnes budeš so mnou v raji."

Božský Spasiteľu, už teraz a na celú večnosť odovzdávam Ti svoju dušu. Pane, prijmi môjho ducha. Amen.

kaplán Dušan

Život náš bol sťa loď na búrlivom mori,
ktorá len s vlnami a víchrom sa borí.
Do prístavu tohto sme prišli po boji
a tu v tóni kríža spíme si v pokoji.

Dnes na slovíčko s ...

tretím vysväteným diakonom našej farnosti Romanom SEKOM

*** Roman, aký bol Tvoj život s Bohom od detstva ?**

Roky detstva sú časom, v ktorom človek identifikuje obraz Nebeského Otca s vlastnosťami tých, ktorí ho privádzajú k poznaniu Boha. Ja som vďačný za to, že som svoje detstvo mohol prežívať v blízkosti ľudí, ktorí mi svojím životom sprostredkovali Božiu dobrotu, lásku a starostlivosť. Moja mama ma od malička privádzala do kostola a učila ma prvé modlitby, naučila ma dôverovať P. Bohu vo všetkých situáciách života. Kňaz, pri ktorom som vyrastal, snažil sa rozširovať obzor môjho poznania v náboženskej oblasti a spoločenstvo miništrantov a mladých mi pomáhalo rozvíjať moju vieru. Preto bol pre mňa náš Pán vždy niekým, kto je osobne blízky, stará sa o mňa, vie o mojich problémoch a chce mi pomôcť kráčať po správnej ceste života - jednoducho Otec a Priateľ.

*** Kedy ťa Pán oslovil pre kňazskú službu ?**

Každé povolanie má svoje vlastné dejiny. To moje sa rodilo ticho, pomaly, v závanе vytrvalého Božieho pozývania. Každé dobro prijaté z Božej strany bolo pre mňa výzvou. Nie vždy som bol pripravený ochotne odpovedať, ale v rozhodujúcich chvíľach, v čase strednej školy som prežíval svoju vieru ako vzácny poklad, ktorý si nemožno ukryť, ktorý si nemôžem nechať sám pre seba. Cítil som - a toto cítenie je viac ako pocit, lebo je vedomím Božieho volania - že môj Pán a Boh si praje, aby som šiel a svedčil o Jeho láske, доброте a starostlivosti, ale aj o Jeho veľkosti, moci a spravodlivosti. Od tej chvíle nebolo pre mňa inej cesty, a som šťastný, že som s Božou pomocou objavil práve tú, ktorú pre mňa pripravil On sám.

*** Tvoje prvé dojmy po diakonskej vysviacke a ďalšie plány?**

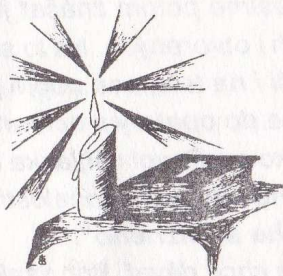
Diakonská vysviacka bola pre mňa zážitkom Božej prítomnosti a doteď raz najkrajšou chvíľou v mojom živote. Vykročil som na cestu, po ktorej možno ísť iba dopredu, a s dôverou prosím Boha, aby mi dával vždy k tomu potrebnú silu a svoje požehnanie. Konkrétne plány prináša vždy konkrétny život. Čo sa týka mojich plánov do budúcnosti, stoja na jednom veľkom želaní, aby boli vždy v zhode s Božím plánom, ktorý je plánom spásy každého človeka.

Na ceste ku kňazskému povolaniu človek nikdy nekráča sám. Preto chcem na záver poďakovať všetkým, ktorí mi na tejto ceste akýmkoľvek spôsobom pomáhali. Dobrý Boh vie o všetkých vašich obetách a modlitbách za duchovné povolania. Prosím za vás spolu so svojimi spolubratmi Mirom a Martinom, aby vás Boh hojne odmenil a sprevádzal svojím požehnaním.

Spodobňuj svoju myseľ s Ježišovou myslou a podľa svojich síl za pomoci Ducha Svätého uzmieruj Spasiteľa za urážky, ktoré sa mu od všetkých dostávajú. Oplývaj láskou ku každému, lebo i keď Boh je všade, predsa Ho ťažko nájdeme tam, kde je nedostatok lásky.

Redakcia

Veľký div sveta - rodina

Budova fary v Prievidzi je v posledných rokoch svedkom mnohých stretnutí ľudí, ktorých spája snaha žiť praktický život viery. **Rodina je práve tou, kde možno s vierou začať.**

Táto myšlienka už po druhýkrát dala podnet na stretnutie manželov z Prievidze, Bojníc a okolia. Stretnutie sa konalo dňa 19.9.96 za účasti p.dekana J. Bednára a hosťa z Bratislavy Doc.RNDr. Vladimíra Ďurikoviča CSc., predsedu Hnutia kresťanských rodín na Slovensku. V jeho prednáške rezonovali otázky slobody, lásky a mravnosti v manželstve, otázky vnútorného apoštolátu, ale aj otvorenosti rodiny. Podnetná prednáška vyvolala diskusiu, ktorá končila konštatovaním, že stretnutie im dáva nový pohľad na kresťanskú rodinu súčasnosti. Spolupráca HKR a našich duchovných takto napomáha k budovaniu živej viery vo farnosti. Stretnutie potvrdilo živý záujem a túžbu kresťanských manželstiev o vzájomný súzvuk, ktorý sa môže rozvíjať len v harmónii Božej lásky.

Žehnaj Pane, našim rodinám.

Najbližšie stretnutie manželských párov sa uskutoční v piatok 13. 12.96 o 19.00 hod. na fare v Prievidzi.

Antónia Kršková, Róbert Borčín

Naši svätí ochrancovia - Sviatok 1. novembra.

Ked' dokončíme prácu, odpočívame. Po víťazstve sa príjemne odpočíva. Dokonalé víťazstvo majú iba svätí v nebi. Zvíťazili, a preto môžu užívať ovocie večného pokoja. Aké je to ovocie !?

BOHU SLÚŽIŤ ZNAMENÁ KRAĽOVAŤ ! - to je ovocie.

*Kto kraľuje, má moc. Kto zvíťazil, môže porazenému klásť podmienky. A porazený sa musí báť víťaza. Svätí premohli diabla, preto sa ich bojí. A preto aj nám môžu byť na pomoci, lebo si s nami zlý ešte ľahko poradí. Často nás premôže a musíme potom znášať jeho tvrdé jarmo v podobe všelijakých bied - skrytých i otvorených. Na to sú naši **svätí ochrancovia**, aby nám pomohli. Na duši i na tele, veď oboje potrebujeme. Náš láskavý Nebeský Otec nás zveruje do opatery a ochrany našich svätých a blahoslavených v nebi. Lebo ako sv. Pavol učí, láska neprestáva ani na druhom svete. Tam sa rozvíja do nevidanej dokonalosti. Teda aj tam platí najväčšie prikázanie: **"Miluj Boha a blížneho"**.*

*Svätí milujú Boha. Láska chce dávať. Boh však nepotrebuje nič. Svätí, ak chcú Bohu urobiť radosť, keď Mu chcú dať niečo, dajú to nám. Dajú nám svoju lásku v skutkoch. Preto nám chcú pomáhať duševne i telesne. Boh im to umožní, lebo ich miluje. Preto sa svätí neprestávajú za nás modliť. Preto aj bdejú nad nami v pokušeniach. Tešia nás v trápeniach tela i duše. Náš obrázok na titulnej strane nám ich ukazuje. Je ich štrnásť, tých najznámejších. Ale nielen títo nám pomáhajú. Na každého nášho svätého sa s dôverou môžeme obrátiť. Každý nás vypočuje a prihovoriť sa u Všemohúceho za nás. Ale iba ak je to vôľa Božia. Keď nás nevyslyšia, je to preto, že sme sa zle modlili, alebo sme žiadali vec, ktorá je proti vôli Božej. **Snažme sa ku všetkým svätým nielen modliť, ale sa im aj pripodobniť životom. Aby sme aj my mohli niekedy pomáhať po smrti tým, ktorých tu necháme. Aby naša láska pretrvala až za hrob. Stane sa to iba vtedy, keď sa v našej ruke zaskvie palma víťazstva nad diablom a hriechom.***

*Pane, obraciame sa k Tebe s dôverou, na príhovor svätých 14 pomocníkov, pomôž nám v našej preveľkej núdzi. Ku komu máme ísť, ak nie ku Tebe, ktorému nič nie je nemožné? Prosíme Ťa, Pane, vyslyš naše prosby. **Vypros nám, Panna Mária, u Trojjediného Boha, čím viac svätých duší !***

Svedectvo - Návrat strateného syna

Aj dnes som unavená pomaly odomykala dvere prázdneho bytu. **"Mama, ty tomu nerozumieš, to je môj život, mám ju rád!"** Tak akosi zneli slová slobodného syna, keď sa sťahoval k istej žene s dieťaťom. Vedela som, že nie je jej prvý, ale ani jediný partner. Odišiel za ňou.

Odvtedy ubehlo veľa času. Často sa v spomienkach vraciam do detstva mojich detí. Snažili sme sa ich vychovávať v kresťanskom duchu, akosi sme však mnohé nezvládli. Nádej som vkladala do tohto slobodného syna. Bol skutočnou oporou. Po mnohých trápeniach, ktoré sa v mojom živote odohrali, zostalo mi srdce plné bolesti. V spoločenstve Obnovy Ducha Svätého v mojom rodnom meste ma prijali s láskou a naučili odovzdať trápenie v modlitbách Ježišovi. Duchovnú útechu som hľadala vo Sviatosti zmierenia, ktorá mi bola posilou a vo sv. omšiach v prítomnosti živého Pána v Eucharistii.

So slzami som sa vo sv. ruženci delila s Pannou Máriou o svoj bôľ a neustále Ju prosila o pomoc. I tak vo svojej nedokonalosti som sa pýtala Pána Boha, prečo práve ja ?

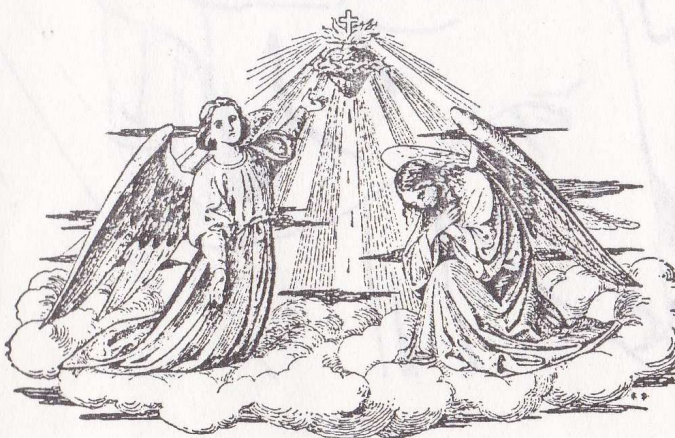
Po nociach som v modlitbe padala na kolená a odprosovala. Srdce mi vydržalo, myslím si, aj vďaka podpore mojich spolubratov a spolusestier v modlitbovom spoločenstve, ktorí ma naučili odovzdať problémy Pánu Bohu.

Moja dôvera v Pána Boha ma posilňovala vo viere.

Aj dnes som otvorila dvere prázdneho bytu. **Ale on nebol prázdny. Čakal tam syn ...** Vrátil sa k Pánu Bohu i domov. Tak predsa nebol jej jediným partnerom. Modlím sa aj za tú ženu s dieťaťom - za jej obrátenie.

Svätá Matka, Panna Mária, priviň si ju.

Ika

Milé deti !

Aj v tomto mesiaci pokračujeme našou súťažou. Otázky, na ktoré čakáme stručné odpovede do **15. 11. 1996** sú nasledovné:

1. Napiš svojimi slovami, čo tento obrázok predstavuje.
2. Kedy si v liturgickom roku pripomínáme túto udalosť ?
3. Napište, kedy a na ktorých svätých si spomíname v mesiaci novembri ?

Dňa 23.11.1996 o 17⁰⁰ hod. sa
v kostole Krista Kráľa vo
Veľkej Lehôtke začne
sv.omšou festival kres-
ťanských piesní

MLADÍ MLADÝM

2.ROČNÍK

Po sv.omši vystúpia:

- SKALKÁČI
- BARTOLOMEJČATÁ
- PRAMEŇ
- SPRAY

...A VŠETCI MLADÍ DUCHOM!

Motto:

„AJ TY SI JEHO BRAT!“

P. S.

Autobus MHD č.8 odchádza
o 16¹⁵ hod. zo žel.stanice v
Prievidzi.

Zachovaj dedičstvo našich otcov, Pane ...

Zamyslený pozerám na neutešené čísla štatistiky posledných rokov nášho života na Slovensku. Skutočnosť nasvedčuje, že sa u nás prejavuje väčší problém straty duchovných hodnôt ako ekonomických.

Neznášanlivosť, neporozumenie, závisť, neúcta sa prejavujú už aj u predstaviteľov nášho verejného života. To naše krásne Slovensko a jeho zbožný pracovitý ľud sa zmenil a hrozí mu pomalé vymieranie.

Vývoj základných demografických charakteristík v rokoch

#	1990	1995	
SOBÁŠE	40 435	27 489	-12 946
ROZVODY	8 867	8 978	+ 111
POTRATY	40 691	35 879	- 4 812

Naša denná tlač nás každý deň oboznamuje so vzrastajúcou kriminalitou, vraždami, lúpežami, podvodmi a znásilňovaním. Všetko toto nasvedčuje tomu, že **naše Slovensko a jeho bývalý dobrý ľud stráca to najcennejšie, povedané jedným slovom - BOHA**. Božie prikázanie, hlavné smernice nášho života, mnohí už celkom zabudli. "**Miluj blížneho svojho ako seba samého**", vypadlo u mnohých z bežného života. Skutky milosrdenstva: "**Hladných kŕmiť, svädných napájať, pocestných prichyľiť**" sa zmenili na úsečné slová: "**Čo ma po ňom.**"

Do takéhoto života nastúpili z našej banskobystrickej diecézy naši šiesti novokňazi, noví diakoni, ktorí počuli a poslúchli volanie svojho Veľkňaza Ježiša Krista. Pokorou, odovzdanosťou a láskou k človeku a záchrane jeho nesmrteľnej duše nedávno vykročili do takéhoto sveta, presiaknutého neláskou. V ich srdciach sa ozýva hlas našich otcov: "**Dedičstvo otcov našich zachovaj nám, Pane**". Odhodlane, nebojácne i cez rôzne prekážky, ktoré im dnešný svet bude stavať do cesty, chcú hlásať a zachrániť to najcennejšie, čo stráca náš ľud, **a to je viera v Boha**.

I keď sú si vedomí, že mnohí sa im budú vyhrážať, nadávať, oni sa budú za nich modliť a žehnať ich svojimi posvätnými rukami. Veď čerpajú silu z prameňa ich sviatosti.

Prosme všetci za nich: "**Nech Slovo večnej pravdy, ktoré budú hlásať, prijme náš ľud s pokorou a nech sa dotkne srdc slovenského ľudu a celého sveta.**"

Juraj Jendrejovský

ZO ZASADNUTIA FARSKEJ RADY

Posledný septembrový deň zasadali členovia farskej rady. Po úvodnej modlitbe, privítaní členov pánom dekanom a schválení programu predniesli nasledovné:

Sr. Daniela poďakovala za priebeh letnej aktivity detí. K misijnej nedeli 20.10. bola zbierka znáмок a príde k nám skupina Afričanov. Chystá sa previerka vedomostí tretiačov a na Vianoce k nám zavítajú Jendruchovcí.

Dp. dekan vyzdvihol aktívnu prácu katechétovej, zvlášť rehoľných sestier s deťmi. Navrhol, a rada odsúhlasila, finančnú podporu činnosti mládeže. Požiadal o pomoc pre vedenie skupinovej prípravy budúcich birmovaných. Vedenie Hornonitrianskeho múzea žiada o prenájom Katolíckeho domu. P.dekan požiadal f. radu o zbierky na r.1997 na výstavbu chrámu v M. Lehôtke a farskej budovy vo V.Lehôtke. Je potrebné do budúcnosti pamätať na výber a podporu vhodných kandidátov do volieb mestského zastupiteľstva v spojení so zabezpečením akcií vo farnosti. Od 1.10.96 je p. Tóthová v budove fary ubytovaná ako gazdiná. Sociálnym opatrovateľkám sa bude príležitostne poskytovať finančná odmena. Cez budúce letné prázdniny plánuje p.dekan cestovať s mládežou do Čenstochovej.

Ing. Buchcar podal správu o finančnom hospodárení a poskytla sa podpora niektorým farnostiam.

P. Gašparík: zvládli sme finančne náročný LKT v Kl'áčne. Sociálne opatrovateľky navštevujú najviac chorých bez nároku na odmenu. Zber šatstva pokračuje každú stredu popoludní.

P. Sokol: miestny skauting - mládežnícky základ treba trpezlivo formovať, lebo nie všetci majú kresťanské základy. Perspektívna je práca v klubovni.

P. Babjak: SSV nemá priestory na stretávanie sa a pre zhromažďovanie staršej literatúry od ochotných darcov.

P. Málík: Počet ruží ružencového bratstva sa nemení. V letnom období sa uskutočnili 3 púte. Ruženčiari sa stretávajú v prvú nedeľu v mesiaci a prispievajú na cirkevné ustanovizne. Úspešne pracuje Mariánske večeradlo u piaristov.

Zasadnutie ukončil pán dekan poďakovaním a po spoločnej modlitbe udelil všetkým požehnanie.

histórie NECPÁL

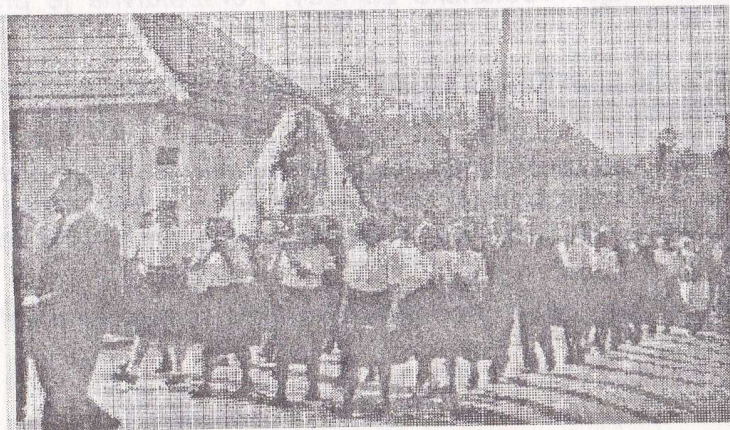
Dnes sú Necpaly súčasťou Prievidze. Do r.1960 boli samostatnou obcou a filiálkou našej farnosti. Keď v 14.stor. vznikla mestská fara, bolo k nej pridelených 6 osád. Obyvatelia tejto obce po stáročia putovali na bohoslužby do Prievidze, lebo nemali kostol a kaplnka bola postavená až začiatkom 20.stor. Približne 200 obyvateľov, ktoré Necpaly do polovice storočia mali, ani nemohlo stavať nový kostol. Svojich mŕtvych z obce pochovávali na prievidzskom cintoríne.

V r. 1879 založili vo svojej obci nový cintorín, na ktorom sa pochovávalo 100 rokov. Túžba mať svoju kaplnku bola v srdciach obyvateľov taká veľká, že v r. 1901 dostali súhlas od banskobystrického biskupa K.Rimelyho k jej postaveniu. Vybudovaná bola pomerne rýchlo a 29.1.1902 bola posvätená ako Kaplnka Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Od tohto času sa tu 1-krát do roka slúžila sv. omša spojená s procesiou so sochou Panny Márie 3.nedeľu po Veľkej Noci, a tak sa tento deň vžil do pamäti všetkých ako hodový deň. Súčasťou veže kaplnky bol aj zvon, ktorý bol počas vojny odvezený na opravu. Keďže sa nikdy nevrátil na svoje pôvodné miesto, dá sa predpokladať, že sa stal materiálom pre vojnové účely. Keď počas 2.svetovej vojny padla na Necpaly bomba, tá akoby zázrakom nevybuchla.

Terajší zvon je vlastne originálom špice bomby, do ktorého sa vmontovalo srdce a ten teraz v božích mierových časoch bije pre obyvateľov Necpál.

Necpaly sú hrdé na dvoch rodákov - kňazov - ktorí mnoho vykonal na duchovnom poli: M. Šmidu a prof.L.Petráša. Obaja sú pochovaní na prievidzskom cintoríne na južnej strane od kostola.

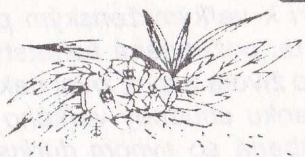
M. Puvák

Vylosovaný víťazný text tipu na prázdniny

Letná pošta

Ahoj Janči !

Chceme Ti týmto listom vyrozprávať príbeh "Púť do neznáma". Tento nešťastný nápad sa zrodil v našich hlavách v utorok. Chceli sme sa pozrieť na Teba a Skalkáčov, na Váš výlet na faru vo Veľkom Poli. Darček -čokoládu- sme pekne vyzdobili. Večer sme ukončili desiatkom sv. ruženca za požehnaný výlet. (Pravdepodobne bol jeden desiatok málo.)

Vstali sme ráno o 6.00 hod. a po príchode do Partizánskeho sme mali dojem, že sme na Sibíri-taká zima-brrr! Uzistení sme zistili, že autobus do V.Poľa ide až o 2 a štvrt hodiny neskôr. Po čajovej prestávke sme sa rozhodli oddať sa do vôle Božej. Po hodine putovania a beznádejných rád či prognóz okoloidúcich sme pešo došli do Malých Uheriec. Optimistickí naladení ľudia nás utešovali, že do V.Poľa máme už len 30 km. Na ukludnenie sme sa pomodlili ďalší desiatok (čo tak protišoková terapia ?) A Pán bol milostivý. Poslal nám dobrého uja hubára i baníka, ktorí nás zaviezli priamo do Veľkého Poľa. Zamierili sme na faru. Otvoril nám milo usmiaty a prekvapený p.farár Janko Hanko, ktorý nám oznámil, že ste "nezvestní". Nevedel si spomenúť, kde ste si vybrali náhradnú chatu na tento výlet. Po odchode z V.Poľa nám svitla nádej: veď Tvoji rodičia v Šimonovanoch nám to povedia. Zmoknutí a šťastní sme našli čupieť Váš domček, ale prázdný. Bránička bola zamknutá, no vpravo od nej bola ešte jedna kľučka, mocným trhnutím sme sa Vám vlámali do záhrady. Sadli sme si na schodíky a húťali. Po chvíľke nás Vaša milá suseda poslala za pánom starostom Dubinom. Milo nás uvítal a dozvedeli sme sa senzačnú správu: "Skalkáči sú vo Vrútkach."

No my sme sa rozhodli nestratiť svoj celodenný cieľ a šli sme za Vami smer Vrútky. V Prievidzi sme si kúpili lístky do Hornej Štubne. Pri takomto tempe by sme nedošli do Vrútok, a keďže nás šokovala cena lístku za oboch, lístky sme vrátili. Veľmi smutní i unavení sme namiesto do Vrútok došli do otvorenej náruče našej milovanej mamy. S výletom sme sa rozlúčili v duchu žalmu: "Pán je môj pastier..."

Milý Janči, s vierou a pokorne sa lúčia s Tebou Tvoji priatelia, ktorým nič nechýba

súrodenci IVANA a RÓBERT

Redakcia víťazný príbeh odmenila knihou "Priatelia Boží". Nech aj naďalej nimi vo všetkých situáciách života ostanú.

Alžbeta Durínska

Patrí k veľkým ženským postavám katolíckej cirkvi a histórie vôbec. Alžbeta, požehnaná bohatstvom a zdravím, zvolila si chudobu za náplň svojho života a svoj život nakoniec stratila pre tento ideál. Uskutočňovala myšlienku chudoby veľkého Františka z Assisi. Keď mala 4 roky, bola zasnúbená so synom durínskeho kniežaťa Ludvíkom IV. Ako 14-ročná mala svadbu a manželstvo bolo nadmieru šťastné. Darovala život trom deťom.

Už počas šiestich rokov manželstva patrila celá Alžbetina starosť a láska o rodinu aj najchudobnejším v spoločnosti. Navštevovala chudobné štvrte a poskytovala pomoc, kde len bolo potrebné. Proti všetkým útokom, ktorým bola Alžbeta vystavená zo strany šľachty pre iný ako dvorný životný štýl, ju bránil jej rovnako veriaci a dobrosrdečný manžel Ludvík. Po manželovej smrti sa už nemohla prispôbiť podmienkam dvora a zostať tam ďalej. Odchádza a zakladá nemocnicu v Marburgu /Hesensko/. V r. 1228 vstúpila ako terciárka do františkánskeho rádu a zložila sľuby.

V úplnom sebaobetovaní sa Alžbeta v nasledujúcich troch rokoch, a napokon až do svojej smrti venovala láske k blížnemu.

Zomrela 17. novembra 1231 strápená starosťami a súcitom k druhým - nikdy sama so sebou. Štyri roky po smrti bola pápežom Gregorom IX. svätorečená.

Z knihy Rok so svätými

Alžbeta Durínska navštevuje nemocných.
Detail zo skleneného okna v kostole sv. Alžbety v Marburgu

Kvety pre mamu ešte za jej života

Ked' mojej priateľke, ktorá pochádza z piatich detí, zomrela mama, prišla som ju aj ja odprevadiť na poslednej ceste. Snáď nikdy som nezažila toľko kvetov a vencov, i honosný kar. Držala som kvietok a moje vnútro mi plakalo. Mala som rada tú zrobenú starenku, ktorá si vedela rozprávať aj so snehovou vločkou, keď sa cítila sama. Nikdy sa nestážovala. Všetkých 5 detí vyštudovalo a zakrátko po štúdiách zomrel im otec. Deti z obavy, že stratia zamestnanie i postavenie v práci, sa spoločne dohodli, že mamu umiestnia v Domo-ve dôchodcov. Bolo to rozhodnutie strohé, bez poďakovania, s uistením, že jej tam bude fajn, nebude sa cítiť sama.

Vtedy si iba ona, mama, okrajom rukáva utrela slzy. Keď zomierala, v ruke stískala okrem fotografií detí, ktoré na ňu zabudli aj obrázok Pána Ježiša s Pannou Máriou, ktorí boli pri nej až dokonca. NEOPUSTILI JU. A čo zostalo z tých drahých vencov a kytíc? Tie už dávno zvädli. Často vidíme na náhrobných kameňoch srdcervúce nápisy. Myslíte, že sú vždy úprimné?

NEDÁ SA VYPOVEDAŤ ŽIADNYM SLOVOM, ČO LÁSKY LEŽÍ POD TÝMTO HROBOM... Snažme sa im venovať lásku ešte za života.

Uvime vence z modlitieb preto, aby Pán Boh čím viacerým dušiam v očisti-
tci umožnil čo najskôr prežívať nebeskú slávu.

Prosme Pannu Máriu, aby pre nás vyprosovala lásku u svojho Syna
Ježiša Krista k svojim blíznym.

Prosme v modlitbách za duše zomrelých, aby nám odpustili nelásku,
ktorou sme im tak často ubližovali.

N.A.

Nebojte sa hodiny, ktorú musíme všetci raz prekonať.

Smrť sa podobá spánku dieťaťa, ktoré zaspáva na prsiach matky. Vtedy sku-
točne navždy zmizne moc vyhnanstva a budeme mať podiel na dedičstve svä-
tých, ktorí sú vo svetle.

Alžbeta od Sv. Trojice - "Svetlo, ktoré ma vedie"

BARTOLOMEJ - časopis prievidzskej farnosti. Vydáva Rím. kat. farský úrad Prievidza.
Adresa redakcie: Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č. 0862/228 01. Šéfredaktor :
Ing. K. Thomayová. Teolog. poradca: Mgr. J. Bednár, dekan. Redaktori: A. Gálová, Mgr. E. Ochat.,
J. Jendrejovský, Ing. E. Pogorielová, Ing. J. Hubová, B. Svítok, B. Bullo. Náklady na tlač cca 3 Sk
Tlač - Ofsetka. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú.

Kresťanská terminológia

(L. Takáčová a kol.)

bazilika - kresťanský chrám starorímskeho typu s troma lod'ami

cingulum - opasková šnúra kňaza na úpravu alby alebo pás na reverende

culpa - vina, **mea culpa** - moja vina

dalmatika - liturgické vrchné rúcho diakona pri slávnostných príležitostiach

devocionálie - predmety používané v náboženskom živote - sväteniny, napr. krížiky, ružence, obrazy, sošky a iné

divinácia - zázračné, božské vnuknutie, predvídanie

Dušičky - spomienka na všetkých zomrelých veriacich - 2.11.

empora - chór v kostole, galéria

IHS - Ježiš Spasiteľ ľudí

kontemplácia - rozjímanie, premýšľanie, sústredené rozmýšľanie

látka sviatosti - materiálna zložka potrebná k platnosti sviatosti: voda, chlieb, víno, olej

lunula - mesiačik, úchytko v podobe polmesiaca v strede monštrancie na upevnenie sv. hostie

memento - časť sv. omše, kde si kňaz spomína na živých a mŕtvych

milosť - nadprirodzený dar, ktorý dáva Boh rozumným tvorom na dosiahnutie večného života, účasti na vlastnej Božej blaženosti

nádej - druhá z troch božských čností, ňou očakáva človek od Boha večnú blaženosť

nebesá - sídlo Boha, anjelov a svätých, stav rozumových tvorov (anjelov a ľudí), ktorí dosiahli večnú blaženosť

nesmrteľný - večne žijúci, **N. duše** - nikdy neustávajúca trvácnosť duše v jej existencii. Aj po smrti duša žije ďalej, bez konca, je nesmrteľná svojou podstatou

nimbus - žiara, svätožiara, aureola, gloriola

ofera - peňažný dar na cirkevné účely, milodar. Odovzdávanie peňažných darov v kostole (má svoj pôvod v starej cirkvi, keď veriaci pri bohoslužbách pred obetovaním priniesli dary, chlieb, víno a i.)